

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo. Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

za koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20.—
» pol leta » 11.—
» četrt » » 6.—
» 1 mesec » 2.—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglasila se plačuje po 20 v za besedo; debelo tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravništvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 2. junija 1920.

Št. 25

Pred vratmi Celovca, v Žrelec na Koroškem
se vrši v nedeljo, dne 6. junija 1920

vseslovenska

manifestacija z veselico

na vrtu grajske gostilne.

Sodelujejo: vojaška godba, Glasb. matica iz Maribora, različna pevka, telovadna in druga kulturna društva.

Spored:

Ob 10. uri predpolne (poletni čas):

Otvoritev ceste Žrelec-Vetrinj s slovesno službo božjo na prostem.

Obhod po Žrelec mimo demarkacijske črte z godbo in petjem.

Manifestacijski shod, pri katerem govore: posl. Fr. Grafenauer in drugi odlični govorniki in govornice.

Popoldne ob 2. uri:

Petje, pevski zbor mariborske Glasb. matice. **Gledališka predstava.**

Nastop sokolskega naraščaja iz Borovelj. **Tekmovanje narodnih noš** s tremi darili.

Med posameznimi točkami nastopajo KOROŠKA in druga slovenska pevka društva.

Prosta zabava, srečolov, šaljiva pošta, kegljanje na dobitke, licitacije itd. — **V vrtni dvorani PLES.**

Vabimo Vas, da pridete ta dan na skupen izlet v Žrelec, — kar bo vsled posebnih vlakov in znižanih cen posebno ugodno, — ter tako spoznate koroško ljudstvo, njegove šege ter naravno krasoto te dežele, obenem pa z nami vred pokažete moč naših zahtev po upravičeni posesti te zemlje! — Vozni red posebnih vlakov objavimo pravočasno po časopisih. — Pridite v narodnih nošah, društva z zastavami in napisi, okoličani na okrašenih vozovih!

Veselični odbor v Žrelec.

Alli ste že pridobili novega naročnika „Mir“-u? Stari naročniki, poravnajte naročnino, šenk je že davno umrl! Spravite v vsako slovensko krščansko hišo „Mir“!

Obletnica.

Pred letom dni je naša jugoslovanska vojska pod poveljstvom generalov Smiljančiča, Jankoviča in Maistra hrabro vrgla nemške roparske bande, ki so en mesec strahovale naše ljudstvo, ki so ropale, ki so rekvirirale, ki so kradle cerkvene posode, ki so oskrunjevale Najsvetejše v tabernaklju, ki so rušile tabernaklje tja nad Gospo-svetsko polje.

Konec je bil trpljenja in ponižanja, konec muk in težav. Slovenci, Hrvati, in Srbi so prodirali z našo vojsko proti severu in pokazali, da smo trije rodovi, a en narod, ena država. In ko se spominjamo zmagovalnega pohoda na Gospo-svetsko polje, se spominjamo s hvaležnostjo tudi padlih mož, ki so žrtvovali svojo srčno kri za osvoboditev izpod tujega jarma. Večna jim slava! Spominjajmo se jih tudi v vročih molitvah! Eno leto smo prosti državljani po tisočletnem suženjstvu. Naša domovina nam je dala obilo obilo duševnih in telesnih dobrot. Duševnih, ki smo jih pogrešali pod avstrijsko vlado. V cerkvi, šoli, uradih, na velikanskih taborih je zadonel mili naš materni jezik, mladina se vzgaja v slovenskem duhu in če kedaj, čutimo sedaj, kako resnične so besede škofa Slomška, ki je rekel: „Materina beseda je ključ do prave narodne omike“. Ljudje, katerih srca še ni porastel plevel tujine, se radujejo tega duševnega življenja naroda.

Naša država nam pa je nudila tudi obilo telesnih dobrot. Med tem, ko v Nemški Avstriji ljudstvo strada, ko na Dunaju umirajo ljudje od gladi, nam nudi agrarna država potrebnega živeža. Tudi letos nam letina, hvala Bogu, dobro kaže in če ne bo hudih uim, bomo imeli dobro letino. Vsled tega bodo tudi cene živil nižje in država si prizadeva, da organizira ljudsko pre-

hrano. Osnovala je velikansko družbo za preskrbo prebivalstva in za izvoz. Še le potem, ko bo prebivalstvo oskrbljeno z živili, šele potem bodo izvažali. Seveda tudi pri nas še ni vse tako, kakor bi moralo biti. Marsikaj je še treba zboljšati. Država smo mi. Sodelujmo pri zgradbi naše lepe države!

Kar so priborili naši vojaki s svojo srčno krvjo, to bomo tudi držali in pri glasovanju bomo pokazali, da je tudi naša trdna volja, da hočemo biti Jugoslovani. Naša je ta zemlja, naše so te gore, naša so ta polja. Jugoslovani nikoli ne bodo več šli iz koroške Slovenije.

Politični pregled.

Jugoslavija.

V seji narodnega predstavništva je prečital ministrski predsednik dr. Vesnič deklaracijo koncentracijskega kabineta. Glavni cilj vlade je, da izdela ustavo za kraljevino SHS. Nova vlada se obrača do narodnega predstavništva s prošnjo, da odobri potrebne kredite, katere rabi država za pravilno finančno upravo. Dr. Vesnič izjavlja tudi, da bo nova vlada skrbela za mir in red v državi. — O sestavitvi pokrajinskih vlad se še ni ničesar ukrenilo. — Minister Protić se mudi v Ljubljani, kjer se razgovarja z vplivnimi osebami.

Italija.

Minister za zunanje stvari Scialoja se sestane v Pallanzi z dr. Trumbićem in Pasićem, kjer bodo razpravljali o jadranskem vprašanju. — Ker vlada v Italiji gospodarska beda in brezposelnost, je izbruhnila v videnskem okraju, v Furlaniji in na Beneškem splošna stavka.

Francoska.

V francoskem parlamentu se je razpravljalo o saint-germainski mirovni pogodbi z Avstrijo. Debata je bila živahna. Govorili so o donavski konfederaciji, zakaj se ni ustvarila južna Nemčija z Avstrijo, zakaj se ni pripustilo, da bi se bila

Podlistek.

Naš plebiscit v luči vere in morale.

(Konec.)

e) Naravni zakon ljubezni do svojega rodu je posvečen po Jezusu Kristusu. Koliko se je trudil, koliko trpel za svoje izraelsko ljudstvo, kako je naravnost obsipal z dobrotami pred vsem svoj narod. Ko pride v kraje Tira in Sidona, se mu približa žena Sirofeničanka, proseč ga, da bi izgnal hudiča iz njene hčere. Jezus pa ji reče: „Pusti, da se poprej otroci nasitijo, ni namreč prav, jemati otrokom kruh in ga psom metati.“ (Mark. 7, 27.) Tako je hotel sam Jezus Kristus najprej skrbeti za svoj narod, iz katerega je bil rojen in potem šele za druge, paganske narode, da bi nam pokazal, kako naj mi ljubimo svoj narod. Kako vzdihuje Gospod, ko vidi, da je zadel na gluha ušesa: „Jeruzalem, Jeruzalem . . . kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbira svoja piščeta pod peruti, pa nisi hotelo!“ (Mat. 23, 37.) S kako žalostnim srcem prerokuje nesrečnemu mestu: „Glejte, hiša vaša bo zapuščena in opustošena.“ (Mat. 23, 38.) — Navedeni velikonočni oklic nas zato opominja, „nočemo posnemati tistega izvoljenega naroda, ki ni hotel spoznati svojega Odrašenika in je bil zato razkropljen po vsem svetu!“ Prevezetnost jih je zapeljala tako daleč! Prevezetnost, nemški pohlep po svetovni vladi, je rodil svetovno vojsko! „Nemška komanda je pognala milijone v morilno klanje, na nemško zapoved so bili vzeti zvonovi, po nemških ukazih

so nam jemali žito in živino . . . štiri dolga, predolga leta!“ (Tako imenovani oklic.) Pa „kdor se povišuje bo ponižan.“ (Luk. 14, 11.) Še nobena država na svetu ni bila primorana podpisati tako poniževalne mirovne pogodbe, kakor je to morala storiti Nemčija in z njo vred Avstrija. „Končan je boj, pravica je zmagala . . . Iz groba, v katerega so nas hoteli položili nemški cesarji in generali, smo vstali mi, ki smo preživeli kroglice in granate, mi, ki smo prestali glad in zapore, ki smo v strašni vojski trdno upali in goreče prosili: „Reši nas o Gospod!“ (Isti oklic.) In „rešeni smo po volji tistega, ki je pahnil mogočnike s prestola in povišal ponižne“ (Luk. 1, 52.) njega, ki je učil: „Kdor se ponižuje, bo povišan.“ (Luk. 14, 11.)

3. Ako torej nočemo biti podobni Judežu izdajalcu, ako nočemo z izdajalskim objemom in poljubom izdati svojega jezika, svoje matere, svojega rodu, svoje zemlje; ako nočemo tirati svojih bratov v gospodarsko smrt, svojega naraščaja pa v narodno in versko pogibelj; ako nočemo, da nas bodo preklinjali otroci in otroci otroci, tedaj glasujmo za Jugoslavijo!! Se li naši stariši zavedajo, kaj bi čakalo njihove otroke v Nemški Avstriji? Vodja tamošnjega učnega ministrstva je izjavil, da hoče tam doseči ločitev šole in cerkve. Že je izdal odlok, da se otrokom ni treba udeleževati verskih vaj in da učiteljstvo ni več dolžno nadzorovati verskih vaj otrok. (Glej že navedeni Pastirski list.) Ta odlok pa je le predigra veliko večje nesreče, ki je v Nemški Avstriji pred durmi. „Če se jim ta načrt posreči,“ pravi krški škof, „tedaj bomo imeli šole brez Boga, brez vere v Zveličarja, brez 10 božjih zapovedi, brez očenaša,

brez znamenja križa, brez vsakega cerkvenega, verskega ponka.“

Zapoved ljubezni do bližnjega nam nalaga dolžnost, aktivno z vsemi svojimi močmi se udeleževati za zmago pri glasovanju. Nemci so izdali parolo: „Kärnten einig und deutsch.“ Kaj to pomeni, vemo vsi, ki so nas napadle nemške tolpe, nas oropale, nas gonile po Celovcu, nas opljuvale, s kamenjem ometovale, to vemo mi vsi, ki smo jedli grenki begunski kruh. Če mi zmagamo, se Nemcem niti las ne bo skrivil, če zmagajo oni, za našega človeka ni več obstanka. Boj in delo za plebiscit je boj in delo za tega našega človeka, je boj in delo v službi ljubezni do bližnjega. Kdor se temu delu odteguje, namenoma greši proti glavni Gospodovi zapovedi, ker pusti mirno gnati nedolžnega bližnjega v nesrečo. Naš boj je boj za življenje in smrt. Po principih morale imam pravico do samobrambe, v tej samobrambi — če ni družega izhoda — lahko tudi uničim nasprotnika. V takem položaju smo mi. Branimo svoje življenje in svojo pravico.

Kdor je izmed koroških Slovencev za priklopitev našega ozemlja k Avstriji, dela to iz hudobije ali nevednosti. Proti hudobiji ni človeške pomoči. Učit nevedne pa naj gredo naši agitatorji. Naj vedo, da izvršujejo s tem dobro delo, duhovno delo usmiljenja! Ker gre za naše najdražje svetinje, je vsak, ki čuti v sebi poklic, dolžen udeležiti se propagandnega dela, posebno inteligenca, v prvi vrsti pa dušni pastir, ki mu že služba kot taka nalaga to dolžnost (Ex officio). Res je sicer, kar pravi apostol: „Nihče, kdor se bojuje za Boga,

Avstrija združila z Nemčijo, o prehrani v Nemški Avstriji, katero je treba zasigurati itd. Predsednik Teret je odredil čitanje zakona o ratifikaciji saint-germanske pogodbe. Vršilo se je glasovanje z dviganjem rok. Proti pogodbi so glasovali samo socialisti. Tako je tudi Francoska ratificirala mirovno pogodbo z Avstrijo. In sedaj tudi plebiscit ali ljudsko glasovanje na Koroškem ni daleč.

Dnevne vesti.

Od celovških Nemcev plačani agitatorji v Velikovcu so: Jožef Wernig, mesečno 1200 K, Kovacz Anton, mesečno 1200 K, Pawlik Franc, mesečno 1200 K, Rabitsch Hans, mesečno 600 K (no, saj še drugod kaj zasluži). Nadalje so plačani in stoje v službi nemške propagande: Cihlo Doroteja, bivši okrajni šolski nadzornik Socher, Polaschek jun., baje tudi Medved, Alojz Knöttner, Severin Wernig, Buchleitner Johana. Pri propagandi so še zaposleni: Wertschnig iz Ricinja in Jernej Jožef, hlapec pri Plešivniku. V službi nemške propagande še stojijo: Kuscher, sin mizarja Kuscherja v celovškem predmestju, oba sinova brivca Werniga in Franc Köchel iz Mlinškega grabna. Dobro je, da se poznamo!

Sprejemni izpiti za 1. razred gimnazije in 1. letnik učiteljskega se bodo vršili v poletnem roku dne 1. in 2. julija v poslopju meščanske šole v Velikovcu. Natančneje sledi v prih. številkah.

Konec šolskega leta na drž. gimnaziji in drž. učiteljski v Velikovcu bo dne 28. junija.

Svetožar Boroevič, maršal in bivši poveljnik soške armade, je umrl v Celovcu. Slovenci mu moramo biti hvaležni, ker je branil slovenske dežele, da jih ni opustošila laška vojska.

Poraz za Nemce. Ob priliki pliberške manifestacije, ki se je tako sijajno obnesla za Slovence, se je izrazila Nemka gđ. S. nasproti zavednemu Slovincu g. F. S. takole: „Für die Slovenen war das ein Fest, für uns Deutsche aber ein Defter“. (Za Slovence je bila to svečanost, za nas Nemce pa poraz.) To si naj zapomnijo posebno tisti, ki še vedno upajo na nemško zmago!

Pod Srbe pridemo! S temi besedami hujskajo nemškutarski hujškači naše Slovence, da bi ne glasovali za Jugoslavijo. Pomislimo: srbski junaki so nas združeni z našimi slovenskimi fanti rešili nemških roparjev in tolovajev. Ali smo že pozabili na vse to? Da so iz masčevalnosti in v razburjenosti tudi naši in srbski vojaki delali Nemcem škodo, je res. Toda preudarimo, kaj so delali in uganjali Nemci na Srbskem, Francoskem, Laškem in drugih krajih. Toda cerkev in svetih reči pa se naši niti dotaknili niso. To je vendar velikanska razlika. Ako bi bili še Nemci tukaj, bi kmetom vse rekvirirali, kakor se

to godi v pasu B in v Nemški Avstriji. Sploh pa ni res, da bi mi prišli pod Srbe. Kot svobodni narod živimo poleg Srbov, ki so nam dali svojo samostojnost. V Ljubljani imamo svojo slovensko vlado, imamo slovenske šole, slovenske urade in ne srbskih. Torej živimo v Jugoslaviji trije svobodni narodi: Slovenci, Hrvati in Srbi. Ali so nam tudi Nemci kedaj dovolili samostojnost in svojo lastno vlado, ali smo imeli poprej svoje slovenske šole, urade itd.? Pregarjali in zapirali so nas, če smo zahtevali svoje pravice. To si dobro zapomnimo in glasujemo za Jugoslavijo!

Celovška gnojnica in oslovska trompeta. V zadnjem času se utihotapljata čez mejo v nočnih urah nam sovražna lista „Landsmannschaft“ in „Koroško Korošcem“, ki podtikujeta „Miru“ in „Korošču“ najnesramnejše laži. Zraven pa hodita oba po najtemnejših in krivih potih. Ne bomo se spuščali v posameznosti in dokazovali neresničnost posameznih spisov in dopisov. Vprašamo samo eno: Zakaj si „Landsmannschaft“ in „Koroško Korošcem“ ne upata napisati imeni izdajatelja, odgovornega urednika in tiskarne, kakor je v navadi pri vseh listih, ako sta tako poštena in se potegujeta samo za resnico? „Miru“ in „Korošču“ se ni treba skrivati, za plotom lajati in kamenje metati; njun boj je pošteni in odkrita njuna beseda. Če smo si pošteni nasprotniki, si moramo znati pogledati iz oči v oči in v javni tekmi rabiti svoja kopja. Ker pa „Landsmannschaft“ in „Koroško Korošcem“ tega ne storita, tedaj vemo, da njun boj ni resničen, ampak hinavski in ju ne smatramo za poštena lista.

Narodne noše na plan! Na zadnjih naših narodnih manifestacijah so nas razveselile ženske v narodnih nošah. Želeti bi bilo, da nastopajo ženske v vedno večjem številu pri raznih slovesnostih v narodnih nošah. Ženske, zavedajte se, da je tudi to sredstvo — in gotovo ne najzadnje sredstvo — ki budi narodno zavest in narodni ponos v srcih toliko let zaslužjenih Korošcev in Korošic. Ženske narodne noše torej povsod na plan! Hvaležno delo čaka v tem oziru vse naše ženske organizacije. Treba bo temeljitega posvetovanja in smotrenega dela, da dvignemo k časti naše slov. koroške narodne noše. In med nami naj živi tudi ziljska narodna noša, ki naj bo veden živ protest proti Nemcem in Lahom, kateri so nam ugrabili bratje in sestre ob Zili in ž njimi najlepšo koroško narodno nošo. Pripravite se! Narodne noše morajo predvsem na največji naš narodni praznik na plan — na dan glasovanja!

Okrajni glavar. Vodja okrajnega glavarstva Matej Kakl je bil imenovan za okrajnega glavarja. Priljubljenemu slovenskemu koroškemu rojaku, ki čuti z ljudstvom in ki je splošno priljubljen, iskreno častita tudi uredništvo „Mira“, želeč, da bi še dolgo vodil posle velikovškega okrajnega glavarstva.

in njih zmožnosti.“ Dušni pastir naj torej uči resnice v taki obliki, ki odgovarja duševni zmožnosti poslušalcev, tedaj pred vsem v razumljivem jeziku. Vprašam, ali ne govore žalostna dejstva dogodivša in še dogajajoča se po neodrešenih slovenskih župnijah Koroške, dovolj jasno, da ni več daleč čas, ko se bo skoro po vseh slovenskih župnijah Nemške Avstrije učilo le v nemškem jeziku?

Pa je še drug razlog, zakaj mora duhovnik delati za plebiscit. Delo za plebiscit je eminentno socialno delo. Če propademo, je na stotine eksistenc uničenih. Vsi naši delavci bi bili na cesti. Že sedaj jim s tem grozijo. Nemci bi se znosili nad našimi zavednimi kmeti in jih z rekvizicijami in davki gospodarko uničili. Če bi bilo socialno delo samo delo za gospodarsko blaginjo, bi duhovnik ne imel dolžnosti, se ga udeleževati. Leo XIII. piše v okrožnici: „Graves de communi“ 18/I. 1901: aequae de civitate ac de religione agitur — res gre za državo in za vero. „Odtod pa je samo po sebi razvidno“, pravi dalje Leo XIII., „da morajo duhovniki zastaviti vse sile v vsem socialnem gibanju, ko gre ob enem za interese cerkve in krščanskega ljudstva.“ Zato je klical duhovnikom: Prodire in populum — vun iz zakristij med ljudstvo. Če kedaj komu veljajo te besede, gotovo najbolj v današnjih dneh koroški duhovščini: prodire in populum! To je duhovnikovo znanje: socialno delo v cerkvi in izven nje. Ker pa je delo za plebiscit socialno delo, torej delo za glasovanje v cerkvi in izven cerkve! Avtoriteta papeža Leona nam bo menda vendar vsem več, kakor krik nasprotnikov!

H koncu hočem rešiti še par dvomov!

„Saj je tudi v Jugoslaviji slabo.“ Da, res je, da v Jugoslaviji marsikaj ni v redu. Ali v Avstriji je stokrat slabši. Morala pa uči, da če imam izbirati med dvojnimi zlom, manjšim in večjim, sem dolžan izbrati manjše, da preprečim večjo zlo.

Nov živinozdravnik. Veterinar Kulterer iz Grabštanja je napravil v Brnu na Čehoslovaškem izpit za živinozdravnika. Pristrčno čestitamo in želimo, da bi izvrševal prakso med koroškimi Slovenci. Tako prihaja naša slovenska akademična mladina polagoma v domovino. Naj kmalu sledijo še drugi!

„Mlada Jugoslavija“, list za koroško mladino, izide tekom prihodnjega meseca v povečani izdaji — kot 6. in 7. številka — in bo v prvi vrsti namenjena starišem otrok in drugim odraslim; s pridom jo pa bo čitala tudi mladina. List toplo priporočamo.

Železna Kapla—Kranj. Avtomobil odhaja iz Železne Kaple ob 5. uri zjutraj. Vožnja v Kranj stane 22 K.

Dopisi.

Velikovški okraj.

v Pokrče. Cerkevni in ljudski shod v Dolini se je binkoštni ponedeljek prav dobro obnesel. Ob krasnem vremenu se je zbralo 1000—1500 vernega ljudstva. Procesije so prišle iz Grabštanja, St. Petra, Tinj in Šmarjete. Cerkevni govor je imel č. g. Smodej o Mariji, pomočnici kristjanov. Pri slovesni sv. maši je prepeval po ljubeznivosti grabštanjskih pevki in pevcev pomnoženi domači cerkveni zbor lepe Marijine pesmi. S himno „Lepa naša domovina“ se je zaključil cerkveni in otvoril ljudski shod. Jako prepričevalno in uspešno je govoril naš stari ljubljeneč g. Grafenauer. Z napeto pozornostjo so ga poslušali tudi v velikem številu zbrani nemčurji. In marsikdo izmed teh je priznal: „Resnično je, kar pove“. Ko sta še govorila g. Pavlica iz Vober in gđ. Mencinger iz Grabštanja, je nad vse požrtvovalna gđ. Štupica iz daljnega Maribora povedala našim ženam in dekletom, da so tudi one poklicane z delavno ljubeznijo do naroda in ubiti tisto zver nemštva, ki je doslej žrla naše ljudstvo. Prav hvaležni pa smo ji za poročilo od najmerodajnejše strani, da je za slučaj pripadnosti Celovca k Nem. Avstriji že dovoljen 15 km širok pas, v katerem bomo lahko brez carine kupovali in prodajali. Ker je bila ura že pozna, je g. poslanec Smodej v krepkih in jedrnatih besedah zaključil shod, ki bo gotovo rodil svoje dobre sadove. Popoldne sta bila še dva šaljiva govora in predstava lepe igre: „Dve materi“. Po svoji nabožni vsebini je bila za kraj in čas prav posebej primerna. Vsa dekleta so rešile svojo nalogo dobro, nekatere celo izvrstno. Med odmori igre je grabštanjski pevski zbor marljivo prepeval umetne in narodne pesmi. Šmarnice s petimi litanijami in Marijino pesmijo so zaključile vso slavnost. Naj bo na tem mestu govornicam in govornikom in vsem, ki so se požrtvovalno trudili za shod, izrečena iskrena in

„Pa bodo nas agitatorje imeli za hujškače!“ Tega se ne ustrašimo! Hujskanje nam očita, komur ni po volji, da agitiramo za državo SHS. Kaj se pa pravi agitirati? To se pravi, pridobivati pripadnikov za kako idejo. Če je ideja slaba, je agitacija nekaj slabega, če pa je ideja dobra, je pa tudi agitacija nekaj dobrega. Prepričani pa smo, da naš plebiscit ni samo nekaj dobrega, ampak naravnost svetega in velevažnega. Ako nas imenujejo hujškače, je to za nas le časten naslov, posebno za nas duhovnike. Saj so sovražniki to celo Kristusu očitali. (Luk. 23, 5.)

Ali ne bom s plebiscitno propagando katere vernike odbil? Kdor noče uvideti, da nam gre za sveto in dobro stvar, ta dela ravno iz hudobije in na tako farizejsko pohujšanje (scandalum pharisaicum) se nam, kakor uči moralka, ni treba ozirati. Kdor pa dela to iz nevednosti, tega je treba poučiti (propter amovendum scandalum pusillorum). Če se pa ne da poučiti, se ni treba nanj ozirati, ker gre za tako važno stvar. (Glej Noldin II. pg. 107.)

Se en navidezen pomislek! Krščanska etika ne prizna upravičenosti nasilne revolucije. Jugoslavija se je razvila na krivični podlagi revolucije. Torej je delo zanjo nemoralno. Na to odgovorjam: Vzemite manifest bivšega cesarja Karla „Mojim narodom“ in ga prečitajte. Ali nas ni v njem cesar odvezal dolžnosti? Priznal nam je pravico, ustanoviti lastno narodno državo! Te pravice smo se poslužili. Da so Nemci cesarja odstavili, za to mi prav nič nismo odgovorni. To je bila njihova zadeva. Mi smo zidali in zidamo na popolnoma postavnem temelju. Delo za okrepitev in razširitev države — dokler drugim s tem ne delamo krivice — je torej moralno, je naša dolžnost.

Zato pa mora vsak prijeti za pljug! Preč s pomisleki in proč z bojaznijo! In ti narod moj: Dolžnost nas kliče in rešili te bomo!

se ne zapleta v posvetna opravila, da je vsč tistemu, ki ga je najel.“ (II. Tim. 2, 4.) Res je, da so predmet cerkvene učeniške službe, kot take (per se) zveličavne resnice. „Pojdite in učite vse narode... učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal“ (Mat. 28, 19, 20.) naročil je Gospod svojim apostolom in njihovim naslednikom ter jim, da bi svojo učeniško službo umevali kot nadaljevanje poslanstva Gospodovega, označil namen svojega prihoda na svet z besedami: „Prišel sem, da bi imeli življenje, življenje v popolnejši meri.“ (Jan. 10, 10.) Primerjaj tozadevno besedilo vesoljnega cerkvenega zbora tridentinskega: (Župniki) „naj sebi izrečeno ljudstvo pasejo... z zveličavnimi nauki“. (Sess. V. cap. de Ref.) Ali z drugimi besedami, snov njihovih naukov bodi Kristus Križani po nauku apostolov: „Prikazala se je milost Boga našega Zveličarja vsem ljudem... kateri je samega sebe dal za nas... To govori in opominjaj!“ (Tit. 2, 11, 14, 15.) Potemtakem bi se dušni pastir kot tak z našim plebiscitom, v kolikor je zgolj političnega značaja, (per se) ne smel baviti. Pač pa se mora ž njim pečati, (per accidens) v kolikor ni zgolj političnega značaja. Schich daje v svoji „pastoralni teologiji“ dušnim pastirjem sledeče navodilo (I. del, stran 50): „Če in v kolikor se politična vprašanja pretvarjajo v verska, ker se tičejo vere in vesti, tedaj je dušni pastir dolžan, da svoje vernike pouči in skrbi, da ne zaidejo v zmoto in da se obvarujejo pred nepačnimi koraki.“ Da naš plebiscit globoko zadeva vero in vest, se iz predstoječe razprave jasno razvidi.

To velja o vsebini učeniške službe duhovnikov v objektivnem pomenu. Še bolj pa bo to svojo dolžnost, baviti se s plebiscitom, uvideval slovenski duhovnik, če se vpraša, kakšna naj bo učna snov v subjektivnem oziru. Že citirano poglavje tridentinskega cerkvenega zbora naglašja: „Naj (župniki) sebi izročeno ljudstvo pasejo z zveličavnimi nauki pro sua eorumque capacitate — po svoji

najprisrčnejša zahvala. Sladka naj jim bodi zavest, da so se trudili za svoje najsevernejše in najbolj zapeljane brate in sestre v okviru naših mej. Zahvala gre tudi gostilničarju, ki je dobro skrbel za potrebna okrepčila, da je bil sleherni zadovoljen. Naj še pohvalno omenim, da so se tudi nemčurji dostojno vedli in shoda niti najmanj niso motili, čeprav so ponoči nekateri vročekrvneži razdrli oder in hoteli zabraniti predstavo, drugi pa s protiagitacijo in grožnjami odvrčevali naše ljudi od shoda. Naš boj pa bodi pošten in veljaj le resnici in pravici! Na svidenje 4. julija pri običajnem cerkvenem shodu zopet v Dolini!

v Pliberk. Gospodu Šelanderu je baje velika manifestacija na Krekovem trgu dne 13. maja tako „šla k srcu“, da je dal slovo Pliberku. Prišel je pač po dolgem do spoznanja, da so zanj v Pliberku zlati časi za vedno minuli; minuli časi, ko je on v Pliberku načeloval aprovizaciji in si... saj Pliberčani dobro vedo, kako in kaj se je godilo. Zato se tembolj čudimo nekaterim (zapomnili si jih bomo) pliberškim deklinam, da so prepevajoč nemške pesmi spremljale gospo Šelander na kolodvor: Lebe wohl, lebe wohl! Auf Nimmerwiedersehn! Ali jim je veliki shod na Križevu res tako zmešal možgane?

v Libuče pri Pliberku. 22. maja smo položili v Libučah k zadnjemu počitku Šuštarjevo mater M. Linhart. Bila je vzor prave krščanske matere, ki je posvetila vse svoje zmožnosti dobri vzgoji svojih otrok. Vsemogočni Bog, ki vodi naša pota, potolaži zaostale; kraljica majnika, bodi jim zavetišče! N. p. v m!

v Pliberk. (Svoji k svojim.) Naznanjamo cenjenemu občinstvu, da je zastopnik „Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani“ France Nahbar v Vidnavasi pri Pliberku za cel okraj Pliberk. On daja vsakršna pojasnila v tej stroki ustmeno in pisмено brezplačno. Obrnite se v vseh zavarovalnih stvareh na svojega domačina, kateri vas nikdar in nikoli ne bo oškodoval, ker skrbi za blagor svojih rojakov in svoje ljubljene domovine.

v Tinje. (V slovo.) 19. maja so nas zapustili vojaki primorskega pešpolka, ki so bili nastanjeni v Kreucrovem gradu in v sosednih vaseh. S svojim mirnim in poštenim vedenjem so se nam prikupili tako gg. oficirji kakor moštvo. Čast vsem, posebno pa smo vzljubili njihovega poveljnika g. kapetana Decaneva. S svojim finim in ob enem ljudomilim nastopom si je osvojil srca priprostega ljudstva, saj se je prijazno razgovarjal tudi z najbolj priprostim človekom, kakor tudi srca inteligence. Globoko veren je zglede izpolnjeval svoje verske dolžnosti, da je pač zgled marsikakemu našemu možu. Ne samo ob nedeljah, tudi ob delavnikih, n. pr. v prošnjem tednu, je bil pri sv. mašah. Čast takim možem! Uverjeni naj bodo gg. oficirji, večinoma Primorci, kakor primorski fantje, da jih ohranimo v najboljšem spominu.

v Guštanj. (Poroka.) Znani lovec Luka Zupančič pd. Vrhnjak s Selovca je imel tokrat posebno srečo, dobil je Polančevo Liziko, pa jo je pripeljal 17. maja naravnost pred oltar župnijske cerkve, kjer ji je še enkrat povedal, da je noče nikdar izpustiti, dokler bo živel. Čudno! Lizika ni bila nič huda, pa mu je — malo sramežljivo seveda — a vendar odločno povedala, da mu kar ne mara uteči, pri njem bo, dokler ju smrt ne loči. Vrhnjakove in Lizikine sreče so se veselili brhki slovenski svatje pri Zg. Lečniku menda dva dni. Saj pa tudi ni karsibodi takšna lovska sreča. Naj pa še kdo drugi poskusi!

v Tolstivrh. (Smrt) je stopila 24. maja v Čuzlakovo hišo ter pobrala gospodinjo samo Magdaleno Čebul v dobi 45 let. Težka, neozdravljiva bolezen je že dalje časa oklepala rajno na postelji ter ji slednjič za vselej pretrgala nit življenja. Pogreb je pokazal, kako priljubljena je bila rajna Čuzlakova mati pri sosedih in znanjih. Zapušča razžaloščenega moža in še bolj žalostne rejenke in rejence. Vzgojila je v materni ljubezni več ubožnih otrok ter jih vzela za svoje. Počivaj v miru, blaga žena, ti verna hči svoje cerkve in svojega ljudstva, dokler se ne vidimo nad zvezdami!

Boroveljski okraj.

b Sv. Jakob v Rožu. (Manifestacijski shod.) Nismo bobnali kot Nemci v Celovcu, brez kričeče reklame se je zbralo dne 16. maja na trgu pod vaško lipo v Sv. Jakobu v Rožu okrog 3000 zavednih Rožanov obojega spola. Spominjali smo se majske deklaracije, praznovali obletnico našega osvobojenja in pod vaško lipo prisegli večno zvestobo naši edino pravi domovini Jugoslaviji. Vrlo udeležbo je izkazala domača občina, iznenadili so nas z jezdecami na čelu neštivilni okrašeni vozovi iz Loč, Ledenic, Rožka in drugih krajev zgornjega Roža.

Priznani govorniki in narodni bojevnik gg. Hochmüller, župniki Ražun in Arnuš, dr. Čemer, rojak Špicer in domači župan Maier so nam vzbudili spomine na stoletno nemško suženjstvo. Danes kot prosti državljani se le še kakor v sanjah spominjamo onih žalostnih časov. Ne želimo si jih zopet, vse nemške vabe ne bodo izdale nič, naša armada je močna in trdna in bo na dan glasovanja dokazala svetu, Nemcem in našim izdajcem, da je Rož bil in bo slovenski.

Domači pevci, mladi, toda izborni pevski zbor iz Podgorij, pevci iz Bač in Loč in narodna godba iz Loč so nam pokazali lepoto naše slovenske pesmi.

Dolgo po zaključitvi tabora je polnoštevilno vztrajala množica pod lipo, v petju so si podajali bratje in sestre roke v znak nezdruljive zvestobe do naše Jugoslavije.

Na pristojno mesto so se poslale naslednje enodušno sprejete resolucije:

1. Koroški Slovenci - volilci, nad 2000 mož in žena, zbranih na javnem ljudskem manifestacijskem shodu v Sv. Jakobu v Rožu, dne 16. maja spominjajoč se obletnice naše majske deklaracije in obletnice našega osvobojenja izpod stoletnega suženjskega jarma, slovesno prisegamo, da je naša edina domovina ponosna, svobodna Jugoslavija. Vsi kot en mož in ena žena bomo glasovali na dan plebiscita za edinstveno državo SHS.

2. Pri tej priliki prosimo naše oblasti, da zahtevamo od njih, da se ravna z našimi nasprotniki na tukajšnjem ozemlju tako, kakor ravna jo nemške oblasti in nemški zagrizenci z našinci v B-coni.

Nove knjige in časopisi.

Julij Zeyer: Vrt Marijin. Poslovenil Marko Krajnc. Natisnila in založila tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Cena K 3-50. Julij Zeyer je eden izmed tiste slavne trojice, ki je v zadnjih desetletjih devetnajstega stoletja in v prvem desetletju dvajsetega stoletja načelovala češki književnosti: Vrchlicky, Čech, Zeyer. Njegova dela so prevedena v mnoge jezike, nekatere, na pr. veliki roman Jan Marija Plojhar, tudi v slovenščino. Zdaj smo dobili lep prevod legend iz življenja Gospodovega in Marijinega. Sodim, da ne bo bralca, ki bi odložil knjigo, ne da bi bil pisatelju in prevajalcu hvaležen za užitek in ne da bi pridobil kaj za srce. Knjiga je izšla v obliki molitvenika in če jo da kdo, kadar pridejo za knjigoveško stroko boljši časi, vezati, bo imel zelo lično delce. Papir je pač malo slab, znamenje časa. Uvod podaja lep življenjepis pesnikovo.

Mala pesmarica je dosedaj objavila sledeče moške zbere in četverospeve: 1. D. Jenko: Što čutiš, 2. I. pl. Zajc: Zrinjsko-Frankopanka, 3. A. Hajdrih: Slabo sveča je brlela, 4. Pod oknom, 5. V sladkih sanjah, 6. Jadransko morje. Izdaja drugih priljubljenih moških zborov sledi. Pevska društva in pevci naj pridno sežejo po okusni in ceni izdaji. Izvod stane le 1 K, 11 izvodov 10 K. Dobiva se Mala pesmarica v Zvezni knjigarni, Marijin trg, Ljubljana.

Talmud v hrv. prevodu. Zagreb 1914. 1 K. — 400 najzanimivejših stavkov je prevedeno iz nemščine v hrvaščino. Za tiste, ki se za take reči zanimajo.

Carantanus: Koroška. Z barvnim zemljevidom. Cena 4 K. — Dr. Bog. Vošnjak: Gosposvetsko polje. Cena 2 K. — Fr. Erjavec: Naša Istra. Cena 1 K. — Jugoslovanska žena za narodno svobodo. Uredil Albr. Cena 2 K. — Te 4 knjige se dobe pri „Zvezni tiskarni“ v Ljubljani. Dosti snovi za govore.

Časopis za zgodovino in narodopisje. XVI. leto (1920), 1. snopič, str. 60. Časopis, ki se je v prejšnjih letnikih vedno tudi oziral na koroško slov. zgodovino in narodopis, je zopet izšel. Dr. Fr. Kos prinaša doneske za krajevne kronike (Slov. Gradec, Ptuj), Fr. Kovačič piše o mariborskem vprašanju, ki zanima tudi vsakega izmed nas. Dr. Fr. Mohorič priobčuje članek o Prekmurju in Medjimurju. V „Izvestjih“ priobčuje velikovski sodnik dr. Jos. Šašel narodno pripovedko o mestu „Virunum“ na Gosposvetskem polju. Udina Zgod. društva znaša 10 K. Za to se dobi za tudi „Časopis“, katerega priporočamo. F. K.

Društvene vesti.

Prevalje. Pripravljamo se na petindvajsetletnico našega katoliškega slovenskega delavskega društva. Da bi izvanredno slavnost prav svečano obhajali, smo si postavili nov oder, na kateremu smo z igrami že pričeli. Prav lepo je bilo gledati naše igralce na novem odru pri zadnji igri „Revček Andrejček“. So prav izborni igrali. V kratkem zopet nastopijo z najnovejšo igro. Nameravali smo tudi prerediti tombolo, a ker je bil čas prekratek in igra predolga, smo jo preložili. Vsem, ki so obljubili dobitke, prisrčna hvala in jih prosimo, da jih shranijo za poznejši čas. Na tem mestu izrekamo hvalo vsem, ki so prispevali za naš novi oder; posebno se zahvaljujemo g. Mateju Pauše pd. Ravnjaku za dragocen dar, ki nam ga je radovoljno naklonil, da smo mogli postaviti tako ličen oder.

Malgajeva čitalnica v Guštanju uprizori dne 3. in 6. junija narodno igro „Domen“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Listnica uredništva.

V Pliberk: Prešeren bi bil v grobu čudno hud, če bi objavili to parodijo. — Podgorje v Rožu: Poskusite se v prozi ali nevezani besedi in nam pošljite kako staro pravljico iz Roža. Pozdrav! — Sent Janž-Sveče: Pri vas pa ni nič novega! — Loga ves: Včasih ste „Miru“ redno dopisovali.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah. Odgovorni urednik: Otmar Mihálek. Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Uradi, šole in zavodi, kateri želijo

dobavo drv

za prihodnjo zimo iz Helldorffovega veleposestva, naj upošljejo

do 15. junija 1920

prijave z navedbo množine v prostornih metrih na »Upravitelstvo Helldorffovega veleposestva v Grebinju«.

Državno nadzorništvo.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov),
tesan les (smrekov, jelkov, borov),
okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen),
bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej),
drva (trda in mehka),
stoječi les v gozdu,
smrekovo skorjo

kupi vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z O. Z.

v Mariboru.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 141 podružnica Velikovec Glavni trg št. 141

Telefon št. 7 (interurban). — Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani št. 11.695.

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavica in rezervni zaklad:
okroglo K 50.000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

Vabilo

na

XVIII. redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice pri Devici Mariji na Jezeru
na Prevaljah

r. z. z. n. p.

ki se vrši

v nedeljo, dne 13. junija 1920

ob 15. uri popoldne

v hranilničnih prostorih pri Šteklju
v Farnivasi

s sledečim sporedom:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Čitanje zadnjega revizijskega poročila.
3. Poročilo načelstva.
4. Odobrenje računskega zaključka za 28. upravno leto 1919.
5. Sklepanje o porabi čistega dobička.
6. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Opomba. Ako bi ob določeni uri ne bilo zastopano zadostno število zadružnikov, se vrši čez pol ure na istem mestu in po istem sporedu drug občni zbor, ki sme v smislu člena 38. za- družnih pravil brezpogojno sklepati.

Za ovčjo volno zamenjam fin barhent; Volno je treba prinesiti s seboj in sem doma ob sredah, sobotah in nedeljah. **J. Oswald, Velikovec**, kavarna Sparl.

V zalogi
Družbe sv. Mohorja na Prevaljah
je izšla knjiga:
Sket-Podboj:
Slov. Sprach- und Übungsbuch
8. Auflage.
Cena vez. 40 K.

Kdo mi pripomore do obstanka zmožne

brivnice

na Koroškem ali Štajerskem? — Želim je kupiti, vzeti v najem ali na novo otvoriti. — Dopise prosim na naslov:

Jurij Folk

Maribor, Linhartova ulica 16, II.

Ovčjo volno

v večjih množinah kupuje
družba

„IMPEX“

v Ljubljani, Krekov trg 10.

Pisanim ponudbam s ceno je priložiti mali vzorec.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za

ovčjo volno

oprano in neoprano, plača edino-le

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.

P. 51/18
111

Oklic.

Vsled tusodnega sklepa z dne 25. maja 1920 P. 51/18 — 111 se dajo potom javne dražbe v vavstveni zadevi nedoletnega Josipa Zanker v najem in zakup **Puserjeva domačija** z zemljiščem vred (razven gozdov), gostilna, mesarija, javna tehnična ter inventar,

dne 7. junija 1920, ob 8. uri

na licu mesta Puserjeve domačije.

V zakup in najemdaja se izvrši za dobo petih let.

Obrti se dajo v najem ali posamezno ali skupaj, tako tudi zemljišča, ali po parcelah ali po parcelnih skupinah.

Izklicna cena in najnižji ponudek se določita pred dražbo.

Enoletno najemnino oziroma zakupnino tvori znesek, ki se doseže pri licitaciji, ki se mora za prvo leto takoj položiti v roke sodnega komisarja, sicer se prične z licitacijo na novo.

Pogoji se lahko vpogledajo v sodni pisarni.

Okrajno sodišče Dobrlavas

dne 25. maja 1920.

Poziv k podpisu.

Po naredbi Nj. Kr. Visočanstva Prestolonaslednika Aleksandra z dne 29. aprila 1920. leta se ustanovi:

Središnja Zadruga za Snabdevanje i Izvoz A. D.

(Osrednja zadruga za preskrbo in izvoz a. d.)

Sedež zadruge je Belgrad; čas delovanja je neomejen.

Zadruga ima namen:

1. Da skrbi za **prehrano vojske in pasivnih krajev.**
2. Da izvršuje **dobave za državo**, če bi to zahtevala poedina pristojna mesta.
3. Da **izvaž** v inozemstvo, če in v kolikor se pokaže prebitok nad mero domačih potreb, vse proizvode, katerih izvoz je vsled odloka ministrskega sveta z dne 16. IV. 1920. I., IV., br. 4858 ministrstva za trgovino in obrt poverjen tej zadrugi, kakor n. pr. vsa vrsta žita in žitnih proizvodov, suho sočivje, živino in živalske izdelke, volno, predivo, lan itd.

Kapital središnje zadruge:

Din. 30.000.000.—.

v 12.000 delnicah po 2500 dinarjev vsaka, od katerih polovico plača država in polovico korporacije in posamezniki.

Delnice se glase na ime.

Člani zadruge so lahko:

1. Poljedelske zadruge in njih zveze;
2. Konzumne zadruge in njih zveze;
3. Poljedelci (producenti poljedelskih proizvodov);
4. Trgovske tvrdke — posamezniki in društva —, ki se po mnenju pristojnih oblasti pečajo z izvozom gori naštetih proizvodov.
5. Tvrdke in podjetja, ki se bavijo poleg predelave z izvozom gori naštetih proizvodov (mlini, klavnice itd.).

Člani zadruge so lahko samo državljani Kraljestva SHS, oziroma domače tvrdke.

Ustanovni odbor te zadruge, postavljen z odlokom ministrstva za trgovino in obrt z dne 28. aprila, pozivlja vse zainteresirane, da se prijavijo za podpis delnic.

Prijave za podpis delnic naj se pošljejo ministrstvu za trgovino in obrt — Belgrad z označbo: „Za Osrednjo Zadrugo za Prehrano in Izvoz“ (za Središnjo Zadrugo za Snabdevanje i Izvoz) in sicer v času 20 dni od objave tega oglasa v „Službenih Novinah“ v Beogradu in pokrajinskih „Uradnih listih“. Ob enem s prijavo se položi pri Narodni banki Kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev v Belgradu po 500 dinarjev za vsako delnico.

V roku 8 dni po zaključku prejema prijav bo odločil minister za trgovino in obrt o sprejemu prijavitelcev za delničarje in bodo ti pozvani, da plačajo v roku 8 dni od objave poziva ostanek 50% od nominalne vrednosti delnic, kakor tudi 50 dinarjev od vsake delnice na račun ustanovnih stroškov. Ostanek osnovnega kapitala se bo plačal naknadno in sicer po odločbi Upravnega sveta.

Podrobnejše informacije o delu Zadruge kakor: o upravi, razdelitvi dobička, času delovanja in likvidaciji, državni kontroli itd. bodo našli interesentje v Odredbi, ki je objavljena v Uradnih listih in neuradnih pokrajinskih listih.

Interesentom se naznanja, da bo vršila Osrednja Zadruga vse nakupovanje v deželi po načelu svobodne trgovine in po načelu svobodne pogodbe s prodajalcem blaga. V pogledu uvoza bo nabavljala Zadruga predvsem proizvode, ki služijo potrebam poljedelcev in gospodarski obnovi dežel. Te proizvode bo prodajala zadruga po nakupni ceni.

Ustanovni odbor:

Tajnik: **Dr. E. Tartaglia** s. r.

Predsednik: **Lj. Srečković** s. r.

Podpredsednik: **Dr. Janda** s. r.